

Въ Горно-Джумайско сѣщиятъ тоя обичай, подъ название „Дудула“, се извършва съ незначителни нѣкои измѣненія.

Въ Раховско, когато правятъ Германа, турятъ му въ корема наскоро убита жаба съ отворени уста. Едно момиче се нарича негова майка; то се забражда съ чърна забрадка и го оплаква като сѣщинска майка; друго момиче влиза въ ролята на попъ, трете става носачка и пр. Когато го носятъ всички плачатъ и вивкатъ: „Ой, Германе, Германе, плачи Германъ отъ суша за киша“.

Следъ като го заровятъ край нѣкоя рѣка, турятъ му и кръстъ надъ гроба и се прѣсватъ изъ село по просия, отъ която правятъ помана. При извършването на обряда Германъ, всички участвуващи деца трѣбва непременно да плачатъ и ако нѣкое не плачи, биятъ го и го проklinатъ; „Вмѣсто Германа, тебъ да оплаквами“.

Тамъ правели още и Германъ съ метла. Намѣсто да го правятъ отъ калъ, открадватъ метла отъ трудна жена първескиня, обличатъ я като кукла и следъ това извършватъ всичко останало както и съ глинения Германъ.

Обредътъ Германъ се извършва и кога има голѣма киша, само че тогава Германъ плачи не за киша, а за суша. Тоя обредъ става рѣдко, тъй като бабитѣ го преследватъ отъ страхъ да не би небето да се заключи, или пъкъ децата на жената отъ която крадатъ метлата да не би да не трятъ.

ЖЕТВАРКА ЦАРИЦА

За предизвикването на плодородие у насъ сѣществуватъ и други мѣстни обичаи, основата на които всѣки ще съзре въ предшесвуващия. Единъ отъ тѣхъ е тъй наречената *Жетварка царица* или *Жетварка мома*, Презъ време на жътвата правятъ отъ последния снопъ една кукла, която обличатъ въ женски дрехи и я разнасятъ около селото, следъ което я хвърлятъ въ рѣката (за да падали на посѣвитѣ обилни дъждове), или я изгаряли на огъня, а пепелъта ѝ разхвърлятъ по нивитѣ. На нѣкои мѣста обаче, куклитѣ запазватъ до бждаща жътва и, ако се случи суша, разнасятъ ги изъ